

והיא קולה בשלוש בערך על התוצרת היהודית, וכשיעשו חשבון
והשוואה תהגלה סכנה לעבודה העברית.

במקום יש כחמשים חברי א"ה, מלבד חברי קבוצת גשר.
החברים דורשים ביקורים ותוצאות.

סכסוך קשה, שמער את הרוחות במקום, עורר עניין יוצאי
קבוצת השה"צ. לקבוצת ניהול פה 26 מקומות. לפני חדשים אחדים יצא
אחד מהקבוצת - ברנשטיין. פנו אליו שיעזוב את המקום, אך ההנהלה
לא הסכימה. אי התנגדות ההסתדרות וההנהלה, יצרה לדברי החברים,
אטמוספירה רעה במקום שהשפיעה על השאר ולפני שבוע יצאו עוד 8,
4 בחורים ו-4 בחורות. מרכז העבודה דרש מהם ללכת, אך אלה מסרבים.
בין הצבור יש התרגזות. רוב הצבור דורש שיעזבו את המקום, אך יש
חומכים בהם. לדעתי אין להוציא אותם בכוח, ביחוד את הצעירות,
אם כי אין להם כל זכות לעבוד במקום, כי על פי הסטו' יש מאות
פועלים שקודמים להם, והם נכנסו רק בזכות הקבוצה, אולם צריכים
לדאוג לעבודתם, מכיוון שהם כבר בחוץ העבודה.

ז' שבט
29 ינואר
יום א'

(א) בבוקר ראיתי העבודה שנעשתה ושעומדת להעשות.
סומשוב ואחר כך סמונוב בארו לי את התכנית. יסחמו את הירדן

ברלהמיה ויתפרו תעלה משם עם האגם המלאכותי שיעשו במקום הסוקף
גבעות ושלחוכו ישתפך הירמוק. משם תצא תעלה לחוף הירדן. חכניה
זו תהן 12.000 כוח סוס. תגמר בערך בעור שנתיים. נעשתה כבר
עבודה רבה. סותמים עכשיו אפיק אחד של הירדן במקום שישנו אי
קטן בירדן. האי יחובר ליבשה מסורת. בעבודה זו עובדים ערבים.
מה שראיתי אהמול בעמק והיום מה הפעים אותי. מחוך
צרות הרגע ומחוך היוחני קרובים לדברים אין אנו רואים את המעטה
ההיסטורי הגדול המתהווה נגד עינינו בארץ - את המהפכה הגדולה
באנשים ובארץ שאנו מחוללים כאן. ברור לי שאנו חיים ברור הכי
גדול של ההיסטוריה העברית. דור זה יטביע חותמו על מאות השנים
הבאות. באלפים השנה שלפנינו ואולי במשך הרבה מאות שנים אחרינו
אין דור שהעמיד על עצמו מפעל מהפך ומשנה ערכים, אנושיים וטבעיים,
בדורנו. כשרכבהי עם לבקוביץ מקומי לחל יוסף וילד בן שלש רוכב
אחנו ומצביע "זהו שדה חלתן" נזכרהי בילדותו ובסביבתו של לבקוביץ -
סביבת העירה הפולנית, התנונית, החסידית המדולדלת, החלושה, החלואה
באירושקוועה במסורת ימי הבינים. מנוחקה מהקרקע ומהטבע, מיצירת
העבודה, טבועה בחותם הבטלה והעקרות הכלכלית והחרב חית, והנה הילד
ההוא מפלונסק שלא ידע את המלה חלתן ולא ראה מקולם את הדבר שנקרא
חלתן, שבלה את עלומיו בביח המדרש - נהפך לאיש האדמה, המשק,
העבודה, התנועה החברתית המהפכנית, ועל סוסו רכוב ילד בן שלש
המכיר כל שדה וכל צמח. מה רב המרחק ומה עצומה המהפכה האנושית
שנתחוללה בימי דור אחד... והמקום. זה רק שש שנים היה שומם ועזוב
ונגוע קדחת - ומה עשיר ורב ענפים המשק אשר הופרת כמעט בין-לילה

במאמצי דור-פלאים זה, וכמה הוא שונה מהמשק הדל, המדולדל
וחד-הענף של האכרים שקדמו לנו במושבות הגליל החתונ והעליון...
ופה " כל פני המקום עומדים להשתנות עד לבלי הכר, ונחלי -
הקדומים השוטפים אלפי ורבבות שנה מהרי הבשן והגליל - ירחמו
בחבלי-קס: ויפרו בכוח חשמל את הארץ... וזה רק שחים עשרה שנה
ראיתי את רוסנברג בא לאמריקא ומבקש ממני מקורות ספרותיים על
הירדן. והנה היה החלום ---

בצהרים ישיבה את ועד הפועלים. בררנו שוב את מצב
העבודה, היחסים את ההנהלה, דרישה בעלי המשפחה, ענייני התרבות,
קפת חולים ושאלת העבודה הערבית.

שלשה מהחברים שיצאו מהקבוץ לברו אתי.

בערב נסעתי ברכבה לצמח ומשם לסבריא.

ח' שבט
30 ינואר
יום ב'

בעשר בבוקר הלכתי למחנה היעור שעל ידי חמי סבריא
ועליתי למקום העבודה. עושים מדרגה בהרים ובורות לשחילים
יטעו אורן ואקציה. עובדים 150 איש. ביניהם גם פועלות אחדות.
מרכז העבודה שלח הנה 10-12 עורפים ויצטרכו לשוב, כי הממשלה
הסכימה רק ל-150. העבודה החחילה לפני עשרה ימים. הממשלה

